

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΜΑΔΑ Α'

ΘΕΜΑ Α1

Α.1.1.α " Το Νοέμβριο του 1919 υπογράφηκε η συνθήκη του Νεϊγύ...πριν από την υπογραφή της συνθήκης)" σελ. 140 σχ. βιβλ.

Β."Ένα σοβαρό ζήτημα στην Κρητική Πολιτεία που επίσης αντιμετωπίστηκε... εγκατάστασής του" σελ.208 σχ. βιβλ.

Γ." Πολιτικός σχηματισμός μικρότερης απήχησης που συγκροτήθηκε στην Εθνοσυνέλευση του 1862-1864 υπό τον Επαμεινώνδα ...αυτοκρατορία" σελ. 77 σχ. βιβλ.

1.Β.

2.ΣΤ.

3.Γ.

4. Α.

5.Δ.

6.Ε.

ΘΕΜΑ Α2

Α.2.1. " Οι διαφορές του αγροτικού προβλήματος... και ταξικό περιεχόμενο" σελ.46

Α.2.2.2." Κατά το έτος 1893...30.000.000 δραχμές" σελ. 37-38

ΟΜΑΔΑ Β΄

ΘΕΜΑ Β1

α. Το κόμμα των Φιλελευθέρων ιδρύθηκε τυπικά στις 22 Αυγούστου 1910, από μέλη της Εθνοσυνέλευσης μετά τις εκλογές της 8^{ης} Αυγούστου 1910. Όσον αφορά τη δομή του βενιζελικού κόμματος...και σε κάθε άλλο κόμμα (σχολικό βιβλίο, σελ. 91-92).

Ο ίδιος ο Ε.Βενιζέλος, αν και πίστευε στον κοινοβουλευτισμό, θεωρούσε ότι η επιτυχία του οφειλόταν περισσότερο στο προσωπικό χάρισμα παρά στην κομματική οργάνωση. Πίστευε ακράδαντα πως, αν το κοινοβουλευτικό σύστημα ήθελε να επιβιώσει, χρειαζόταν περισσότερο παρά ποτέ μεγάλες προσωπικότητες, ικανές να διερμηνεύσουν πιστά και άμεσα τη λαϊκή θέληση, χωρίς να υπόκεινται ανά πάσα στιγμή σε κομματικές πιέσεις. Επίσης φρονούσε ότι ανέλαβε την εξουσία το 1910 για να απαλλάξει την Ελλάδα από τον «παλαιοκομματισμό», μια αντίληψη η οποία ταυτιζόταν πολύ συχνά με την εχθρότητά του προς τα κόμματα εν γένει.

β. Ως αντιβενιζελικά θεωρούνταν τα κόμματα...από τους Φιλελεύθερους (σχολικό βιβλίο, σελ.92). Τόσο τα αντιβενιζελικά κόμματα-κυρίως το Λαϊκό-όσο και το Κόμμα των Φιλελευθέρων απέτυχαν να συγκροτήσουν μια κομματική βάση ικανή να αρθρώσει τα αιτήματα των μαζών. Κανένα δεν κατόρθωσε να γεννήσει το κόμμα των «αιδεών», ούτε να δημιουργήσει σταθερές νεανικές οργανώσεις. Το «σχίσμα» που τα χώριζε ενδιέφερε ολόένα και λιγότερο τις ανάγκες μιας αναπτυσσόμενης χώρας, ενώ παράλληλα προσκολλήθηκαν στην άποψη ότι η λειτουργία ενός κόμματος εθνικού επιπέδου ήταν περισσότερο να υπερβαίνει και λιγότερο να εκπροσωπεί τα ταξικά συμφέροντα.

Τα αντιβενιζελικά κόμματα διέφεραν από το Κόμμα των Φιλελευθέρων στο εύρος των σχεδιαζόμενων...σε διαρκώς συντηρητικότερες θέσεις (σχολικό βιβλίο, σελ 92).

ΘΕΜΑ Β2

Στο κείμενο της πηγής του Κ.Σβολόπουλου «Ο Ελευθέριος Βενιζέλος και η πολιτική κρίσις εις την Αυτόνομον Κρήτην» όπου αναφέρονται τα στενογραφημένα Πρακτικά της Β΄ Συντακτικής Συνελεύσεως των Κρητών της 7^{ης} Οκτωβρίου 1906, ο Βενιζέλος υπογραμμίζει ενώπιον των Κρητών πληρεξουσίων τις θετικές εξελίξεις του Κρητικού Ζητήματος. Θεωρεί πως το Κρητικό Ζήτημα σημείωσε γενναία πρόοδο όχι μόνο από άποψης εσωτερικής διοίκησης, αλλά και από εθνικής άποψης εφόσον στο μέλλον το Πολίτευμα το οποίο θα διέπει την Κρήτη είναι οι ελεύθεροι θεσμοί του Ελληνικού Βασιλείου. Η διοίκηση της Κρήτης θα είναι διοίκηση καθαρά ελληνική, όχι μόνο γιατί ο νέος Ύπατος Αρμοστής θα διορίζεται από το Βασιλιά της Ελλάδας αλλά και γιατί το πνεύμα της διοίκησης θα είναι ελληνικό αφού θα στηρίζεται στις αρχές του

Ελληνικού Συντάγματος, το οποίο διέπει το Ελληνικό κράτος και θα είναι και το μέλλον Σύνταγμα του Έθνους.

Αν και μέχρι τώρα η Κρήτη αποτελούσε ηθικό απλώς εξάρτημα του Ελληνικού Βασιλείου, τώρα αποτελεί πολιτικό πλέον εξάρτημα χάρη στις τελευταίες παραχωρήσεις των Μ.Δυνάμεων. Ο Βενιζέλος σημειώνει πως, αν και οι Δυνάμεις, μέσω των ανακοινώσεών τους, οφείλουν να περιορίζονται στη διπλωματική γλώσσα για να μην εγείρουν τις αντιρρήσεις είτε αυτού που έχει την επικυριαρχία στην Κρήτη, είτε άλλων αντίζηλων κρατών στην Ανατολή, ωστόσο η ουσία είναι ότι η Κρήτη ενώθηκε με την Ελλάδα. Απουσιάζει το τυπικό κομμάτι της ένωσης ακόμη αλλά ουσιαστικά η ένωση επιτεύχθηκε από τότε που παραχωρήθηκε στον Βασιλιά των Ελλήνων το δικαίωμα να διορίζει τον Ύπατο Αρμοστή της Κρήτης.

Σχολικό βιβλίο, σελ.215-216: « Το κίνημα του Θερίσου...στη φάση της οριστικής του επίλυσης».